

[Alfred Jensen.]

skal lægge byrderne over på dem med de små indkomster; det har den højtærede minister selv erkendt man gør. Den højtærede minister sagde, at stigningen i skatterne ville have været større, hvis man ikke havde givet fradragsforøgelsen i fjor, nemlig forhøjelsen af forsikringsfradraget og indførelse af lønmodtagerfradraget. Det er rigtigt, men det bortforklarer ikke, at beløbet er 182 kr. højere, end det var i fjor. Det vil altså sige, at der er en kendelig stigning i den skat, som den almindelige mand skal betale, uden at han har fået en indtægt, der sætter ham i stand til at leve så godt som før, og uden at den sætter ham i stand til at betale den øgede skat.

Axel Sørensen: Det glæder mig, at den højtærede finansminister bekræfter, at selvangivelsesblanketterne endnu ikke er trykt i år. Jeg vil henstille, at de udarbejdes lidt mere hensigtsmæssigt, for at man kan undgå så mange tilfælde af afvigelse, som kan affødes ved, at selvangivelsen ikke er så praktisk udarbejdet, som den burde være.

Den højtærede finansminister svarede, at han med henblik på lempelser for den part af ungdommen, der går ind i de forskellige erhverv, i den kommende skattereform vil søge at finde en udvej. Den højtærede finansminister sagde i fjor under ligningslovens behandling, at man var i færd med at udarbejde et lovforslag om præmiering af opsparing, som skulle være et middel til at komme en del af disse mennesker til hjælp. Dette lovforslag nåede ikke frem. Jeg mistror selvfølgelig ikke den højtærede finansminister, og når han siger, at regeringens skattelovsforslag kommer, tror og håber jeg, at det kommer i denne samling.

Jeg havde gerne set, at man havde været mere velvillig allerede nu og havde set de forhold i øjnene, der hersker over det ganske land, og som gør imødekommenhed rimelig.

Jeg skal iøvrigt med hensyn til den højtærede finansministers udtalelse om hustruens underskrift ikke gå videre end til at sige, at det ville være praktisk for ligningsmyndighederne, hvis hustruen underskrev, så den på selvangivelsen anførte hustruindtægt var rigtigt angivet. Det er dyrt, også administrativt, at skulle genoptage de mange forskellige selvangivelser, fordi hustruerne ikke ser selvangivelsen og manden

kun påfører halvdelen af hustruens indkomst. Så skal der pålægges bøder i henhold til kontrolloven, og der er måske visse tilfælde, hvor der er vanskeligheder med at få bøden ind. Omkostningerne ved at få foretaget det fornødne skal afholdes af det offentlige, og hvis en mere praktisk udarbejdelse af selvangivelsen, således at man fik hustruen til at kigge på den, fik til resultat, at den af hende erhvervede indtægt var rigtigt påført, havde man også derigennem nået visse besparelser.

Erna Sørensen: Jeg vil gerne have lov til at støtte det af det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp fremsatte ønske om, at spørgsmålet om kvindernes medunderskrift tages op til behandling og afgørelse allerede i nærværende lovforslag.

Jeg vil holde mig til de bemærkninger, det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp er kommet med. Vi har drøftet dette spørgsmål, hvert år ligningsloven har været til behandling, uden at vi endnu har set det første skridt foretaget til en forståelse af dette problem. Vi er efterhånden så mange selverhvervende kvinder, at vi finder, det er en urimelighed — jeg vil ikke sige en uretfærdighed, men en ganske overordentlig stor urimelighed —, at kvinderne ikke er medindehavere af både retten og pligten til at opgive egen indtægt. Når man som jeg i praksis gang på gang står overfor, at skattevæsenet henvender sig til den hustru, der for år og dag siden er blevet separeret eller skilt fra sin mand, og afkræver vedkommende skat på hendes arbejdsplads, fordi man ikke har kunnet få dækning hos manden, ser man, hvilke uheldige konsekvenser hele spørgsmålet om sambeskatning har. Jeg vil i hvert tilfælde for egen regning have lov til at sige, at spørgsmålet om, hvorvidt man skal have sambeskatning eller ej, ikke ligger for i dag, men jeg vil gerne støtte tanken om, at man begynder på drøftelsen af hele dette afsnit, fordi det er påkrævet, ønskeligt, retfærdigt og fornuftigt.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Jeg er meget smigret over, at den højtærede minister tillægger mig så stor magt, at han mener det farligt at give mig en lillefinger.

Ministeren stillede mig en hel bunke spørgsmål vedrørende mine planer på lang sigt med hensyn til skattelovgivningen og